

Vlaams
Parlement

stuk **1934** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 1 maart 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

tot instemming met het protocol
over de bezwaren van het Ierse volk
ten aanzien van het verdrag van Lissabon,
ondertekend in Brussel op 13 juni 2012

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING**1. Het Ierse referendum van 12 juni 2008**

Het afwijzen van het Verdrag van Lissabon door de Ierse bevolking zorgde voor een impasse in de Europese Unie (EU). Om in werking te kunnen treden, diende het verdrag immers door alle lidstaten te worden bekrachtigd.

Er werden twee onderzoeken besteld om een inzicht te krijgen in de redenen van het Ierse 'neen'. Voor de ondervraagden was het gebrek aan informatie over het verdrag een van de voornaamste redenen. Andere motieven hadden betrekking op het behoud van de Ierse identiteit, het bewaren van de neutraliteit van Ierland, het mogelijke verlies van een Ierse Europese commissaris, de bescherming van het Ierse belastingstelsel, ethische kwesties en de ongerustheid over de nadelige gevolgen van het verdrag op het Ierse recht op arbeid.

De Europese Raad van 15 en 16 oktober 2008 nam akte van het voornemen van de Ierse premier om na te gaan op welke manier een antwoord kon worden gegeven op de bezwaren van de Ieren. De eerste minister van Ierland verbond zich er ook toe een parlementaire commissie op te richten die de resultaten van de onderzoeken zou analyseren.

2. De antwoorden van de Europese Raad**2.1. De Europese Raad van 11 en 12 december 2008**

De staatshoofden en regeringsleiders van de EU-lidstaten herhaalden dat het Verdrag van Lissabon van groot belang is om de Europese instellingen goed te laten functioneren. Zij wezen ook op de noodzaak om het verdrag eind 2009 te ratificeren.

De Europese Raad nam akte van de bezorgdheden van het Ierse volk en antwoordde op de geuite bezwaren.

Wat de samenstelling van de Europese Commissie betreft, herinnerde de Europese Raad eraan dat de van kracht zijnde verdragen in een vermindering van het aantal leden van de Commissie voorzien. Het protocol nr. 10 over de uitbreiding van de EU, dat is gehecht aan het Verdrag van Nice, bepaalt immers dat de eerste Europese Commissie die wordt gevormd nadat de Unie 27 lidstaten telt, een kleiner aantal Europese commissarissen zal hebben dan er lidstaten zijn. De Europese Raad kwam overeen dat een beslissing zou worden genomen om elke lidstaat een Europese commissaris te laten afvaardigen, op voorwaarde dat het Verdrag van Lissabon in werking zou treden.

De Europese Raad verbond zich ertoe juridische garanties te bieden aan Ierland:

- geen enkele bepaling van het Verdrag van Lissabon verandert, op welke wijze en voor welke lidstaat ook, iets aan de reikwijdte of werking van de bevoegdheden van de EU met betrekking tot belastingen;
- het Verdrag van Lissabon laat het veiligheids- en defensiebeleid van de lidstaten onverlet; dit geldt ook voor de traditionele neutraliteitspolitiek van Ierland en voor de verplichtingen van de meeste andere lidstaten;
- de artikelen van de Ierse Grondwet inzake het recht op leven en inzake onderwijs en gezin worden geenszins aangetast door het feit dat het Verdrag van Lissabon een juridische status toekent aan het Handvest van de grondrechten van de EU, noch door bepalingen van het Verdrag van Lissabon inzake justitie en binnenlandse zaken.

De Europese Raad bevestigde het grote belang dat de Unie hecht aan sociale vooruitgang en de bescherming van de rechten van de werknemers, alsook aan openbare diensten, de verantwoordelijkheid van de lidstaten voor het verstrekken van onderwijs en gezondheidszorg en aan de essentiële rol en de ruime discretionaire bevoegdheid van de nationale, regionale en lokale overheden om niet-economische diensten van algemeen belang te verrichten, te doen verrichten en te organiseren.

De Ierse regering verbond zich ertoe te streven naar de bekrachtiging van het Verdrag van Lissabon voor het verstrijken van de ambtstermijn van de Commissie (31 oktober 2009).

2.2. De Europese Raad van 18 en 19 juni 2009

De staatshoofden en regeringsleiders van de EU-lidstaten bereikten een akkoord over de door Ierland gevraagde garanties. De overeenkomst had zowel betrekking op de vorm als op de inhoud van deze waarborgen.

De Europese Raad bevestigde dat het behoud van een Europese commissaris voor elke lidstaat het voorwerp zal uitmaken van een afzonderlijk besluit. Dat behoud is niet voorzien in de besluiten van de Europese Raad, noch in het voorliggende protocol.

De Europese Raad is ook overeengekomen dat aan de overige bezwaren van het Ierse volk zal worden tegemoetgekomen door middel van de nodige juridische waarborgen. Een van de eisen van de Ierse regering was dat de 26 andere lidstaten de verbintenis zouden aangaan om de dwingende rechtskracht van die garanties te verzekeren. De Ierse regering kon, met het oog op een tweede referendum, niet tevreden zijn met enkel een politieke verbintenis om op termijn de verdragen te herzien.

De conclusies van de Europese Raad preciseren dat:

- het besluit de juridische zekerheid biedt dat de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon geen gevolgen heeft voor bepaalde aangelegenheden die het Ierse volk aanbelangen;
- het besluit inhoudelijk volledig verenigbaar is met het Verdrag van Lissabon en geen nieuwe bekrachtiging van dat verdrag door de andere lidstaten vereist;
- het besluit juridisch bindend is en van kracht wordt op de datum van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon (1 december 2009);
- wanneer het volgende toetredingsverdrag wordt gesloten, de bepalingen van het besluit zullen worden opgenomen in een protocol dat aan het verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en het verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) zal worden gehecht;
- het protocol louter tot doel heeft een verdragsstatus toe te kennen aan de in het besluit opgenomen verduidelijkingen; het wijzigt geenszins de inhoud, noch de toepassing van het Verdrag van Lissabon.

Het besluit van de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten verduidelijkt het Verdrag van Lissabon op de drie punten waarover de Europese Raad in december 2008 overeenstemming heeft bereikt. Het gaat als bijlage bij de conclusies van de Raad.

Op het vlak van de bescherming van het recht op leven, van het gezin en van het recht op onderwijs, bevestigt het besluit dat geen enkele bepaling van het Verdrag van Lissabon waarbij een juridische status wordt toegekend aan het Handvest van de grondrechten van de EU, en geen enkele bepaling van dat verdrag op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht, afbreuk doen aan de reikwijdte of toepasbaarheid van die bescherming, als vervat in de Ierse Grondwet.

Inzake fiscale aangelegenheden preciseert het besluit dat geen enkele bepaling van het Verdrag van Lissabon op welke wijze en voor welke lidstaat ook, iets wijzigt aan de reikwijdte of de werking van de bevoegdheden van de Unie met betrekking tot belastingen.

Wat veiligheid en defensie betreft, herinnert het besluit dat:

- het internationale optreden van de Unie op de beginselen van democratie, de rechtsstaat, de universaliteit en de ondeelbaarheid van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden, de eerbiediging van de menselijke waardigheid, de beginselen van gelijkheid en solidariteit en de naleving van de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties (VN) en het internationale recht berust;
- het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid van de Unie een integrerend deel is van het gemeenschappelijk buitenlands- en veiligheidsbeleid en de Unie een operationeel vermogen biedt om buiten haar grondgebied missies uit te voeren met het oog op vredeshandhaving, conflictpreventie en versterking van de internationale veiligheid; dit beleid is noch van invloed op het veiligheids- en defensiebeleid van elke lidstaat – ook van Ierland – noch op de verplichtingen van de lidstaten;
- het Verdrag van Lissabon geen afbreuk doet aan het traditionele Ierse beleid van militaire neutraliteit;
- het aan elke lidstaat – dus ook Ierland – is om in een geest van solidariteit en zonder afbreuk te doen aan zijn traditionele neutraliteitsbeleid, te bepalen wat de aard van de hulp of bijstand is die zal worden verleend aan een lidstaat die wordt getroffen door een terroristische daad of een gewapende aanval;
- elk besluit tot instelling van een gemeenschappelijke defensie met eenparigheid van stemmen door de Europese Raad moet worden aangenomen; het is aan de lidstaten – ook Ierland – om overeenkomstig het Verdrag van Lissabon en hun respectieve grondwettelijke bepalingen, te besluiten of al dan niet een gemeenschappelijke defensie wordt ingesteld;
- geen enkele bepaling afbreuk doet aan of gevolgen heeft voor het standpunt of het beleid van een andere lidstaat;
- het aan elke lidstaat – ook Ierland – is om te besluiten al dan niet deel te nemen aan de permanente gestructureerde samenwerking of het Europees Defensieagentschap (EDA);
- het Verdrag van Lissabon niet voorziet in de oprichting van een Europees leger of dienstplicht in een militaire formatie;
- het verdrag het recht van Ierland of een andere lidstaat onverlet laat om de aard en de omvang van zijn defensie- en veiligheidsuitgaven en de aard van zijn defensievermogens te bepalen;
- het aan Ierland of elke andere lidstaat is om, conform eventuele interne rechtsvoorschriften, te besluiten al dan niet aan een militaire operatie deel te nemen.

Een plechtige verklaring over de rechten van de werknemers, het sociaal beleid en andere kwesties, is eveneens als bijlage bij de conclusies van de Europese Raad gevoegd. In deze verklaring herhaalt de Unie de voornemens die zij in 2008 heeft gemaakt.

De plechtige verklaring herhaalt dat de verdragen, als gewijzigd door het Verdrag van Lissabon:

- een interne markt tot stand brengen en de duurzame ontwikkeling van Europa tot doel hebben, op basis van een evenwichtige economische groei en prijsstabiliteit, een sociale markteconomie met een groot concurrentievermogen die is gericht op volledige werkgelegenheid en sociale vooruitgang, en van een hoog niveau van bescherming en verbetering van de kwaliteit van het milieu;
- uiting geven aan de waarden van de Unie;
- de in het Handvest van de grondrechten van de Unie vastgestelde rechten, vrijheden en beginselen erkennen, overeenkomstig artikel 6 VEU;

- streven naar de bestrijding van sociale uitsluiting en discriminatie en naar de bevordering van sociale rechtvaardigheid en bescherming, gendergelijkheid, de solidariteit tussen generaties en de bescherming van de rechten van het kind;
- de Unie verplichten om, bij de bepaling en de uitvoering van haar beleid en optreden, rekening te houden met de eisen in verband met de bevordering van een hoog niveau van werkgelegenheid, het waarborgen van een adequate sociale bescherming, de bestrijding van sociale uitsluiting, alsmede een hoog niveau van onderwijs, vorming en bescherming van de volksgezondheid;
- een gedeelde waarde van de Unie omvatten, namelijk de essentiële rol en de ruime discretionaire bevoegdheid van de nationale, regionale en lokale overheden om diensten van algemeen economisch belang te verrichten, te doen verrichten en te organiseren op een manier die zoveel mogelijk in overeenstemming is met de behoeften van de gebruikers;
- op geen enkele manier afbreuk doen aan de bevoegdheid van de lidstaten om niet-economische diensten van algemeen belang te verrichten, te doen verrichten en te organiseren;
- bepalen dat de Raad, wanneer deze optreedt op het gebied van de gemeenschappelijke handelspolitiek, met eenparigheid van stemmen moet besluiten bij het onderhandelen over en het sluiten van internationale akkoorden betreffende sociale-, onderwijs- en gezondheidsdiensten wanneer deze akkoorden de nationale organisatie van die diensten ernstig dreigen te verstoren en afbreuk dreigen te doen aan de verantwoordelijkheid van de lidstaten om die diensten te leveren;
- stellen dat de Unie de rol van de sociale partners op het niveau van de EU erkent en bevordert, en hun onderlinge dialoog bevordert, en daarbij rekening houdt met de verschillen tussen de nationale stelsels en de autonomie van de sociale partners in acht neemt.

Ierland formuleerde op zijn beurt een unilaterale verklaring over veiligheid en defensie. In deze verklaring – die vrij goed overeenstemt met de verklaring die het land heeft afgelegd op de Europese Raad van Sevilla in juni 2002, voorafgaand aan het tweede referendum over het Verdrag van Nice – herhaalt Ierland zijn traditioneel beleid van militaire neutraliteit en zijn engagement op het vlak van vredeshandhaving.

Nadat Ierland de gevraagde garanties had gekregen, keurde het Ierse volk op 2 oktober 2009 in een tweede referendum het Verdrag van Lissabon alsnog goed.

3. De goedkeuring van het protocol

De Europese Raad van juni 2009 kwam overeen dat de juridische waarborgen zoals die zijn opgenomen in het besluit van de staatshoofden en regeringsleiders van de EU-lidstaten, worden ingeschreven in een protocol ter gelegenheid van het sluiten van het eerstvolgende toetredingsverdrag. Het sluiten van een overeenkomst betreffende de toetreding van Kroatië tot de EU, noopte tot het nemen van een initiatief om de aangegane verbintenis na te leven.

Over de inhoud bestond geen discussie. Het was enkel de bedoeling de juridische waarborgen in te schrijven in een protocol dat wordt gehecht aan het VEU en het VWEU.

Wat de vorm betreft, dienden de bepalingen inzake de herziening van verdragen te worden gerespecteerd. Protocollen die aan het VEU en het VWEU worden gehecht, maken, overeenkomstig artikel 51 VEU, een integrerend deel uit van deze verdragen. Het toevoegen van nieuwe protocollen betekent een herziening van de verdragen, die de procedure inzake verdragswijzigingen moet naleven.

De gewone herzieningsprocedure, voorzien in artikel 48 VEU, bepaalt dat de regering van een EU-lidstaat, de Europese Commissie of het Europees Parlement het initiatief neemt om de verdragen te herzien. Indien de Europese Raad, na raadpleging van het Europees Parlement en de Europese Commissie, besluit dat de wijzigingen worden besproken, wordt in principe een Europese conventie samengeroepen die het voorstel tot herziening onderzoekt en bij consensus een aanbeveling aanneemt. De Europese Raad kan evenwel, met instemming van het Europees Parlement, besluiten om geen Europese conventie bijeen te roepen wanneer de omvang van de wijzigingen zulks niet rechtvaardigt. In dat geval moet een Intergouvernementele Conferentie (IGC) de wijzigingen goedkeuren.

De herzieningsprocedure werd formeel opgestart op 20 juli 2011. Overeenkomstig artikel 48, §2, VEU, bezorgde de Ierse regering aan haar partners een ontwerpvoorstel tot herziening van het VEU en het VWEU in de vorm van een protocol over de bezwaren van het Ierse volk ten aanzien van het Verdrag van Lissabon. Op 12 oktober 2011 legde de Raad het herzieningsvoorstel voor aan de Europese Raad met kennisgeving aan de nationale parlementen. Tijdens zijn vergadering van 23 oktober 2011 besloot de Europese Raad de Europese Commissie en het Europees Parlement te raadplegen en aan het Europees Parlement te vragen geen Europese conventie samen te roepen.

Nadat het Europees Parlement op 18 april 2012 en de Europese Commissie op 4 mei 2012 hun advies hadden uitgebracht, en nadat het Europees Parlement op 18 april 2012 zijn goedkeuring had gegeven, besloot de Europese Raad over te gaan tot een wijziging van de verdragen zonder de voorafgaande bijeenroeping van een Europese conventie. Op 16 mei 2012 nam de IGC zonder discussie het protocol formeel aan.

4. De inhoud van het protocol

Het protocol herneemt de bepalingen die voorkomen in de besluiten die de staatshoofden en regeringsleiders van de EU-lidstaten in juni 2009 hebben aangenomen.

Het protocol biedt juridische waarborgen op het vlak van het recht op leven, gezin en onderwijs, inzake fiscale aangelegenheden en op het gebied van veiligheid en defensie.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

In de preambule herinneren de verdragspartijen aan het besluit en de verklaring van de Europese Raad van 18 en 19 juni 2009. Zij verwijzen ook naar het verdrag houdende de toetreding van Kroatië tot de Europese Unie, dat op 9 december 2011 werd ondertekend.

Titel I – Recht op leven, gezin en onderwijs

Artikel 1 bevestigt expliciet dat geen enkele bepaling van het Verdrag van Lissabon waarbij een juridische status wordt toegekend aan het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en geen enkele bepaling van dat verdrag op het vlak van vrijheid, veiligheid en recht, afbreuk doet aan de reikwijdte of de toepasbaarheid van de bescherming van het recht op leven, de bescherming van het gezin en de bescherming van de rechten met betrekking tot onderwijs, zoals die zijn vervat in de Ierse Grondwet.

Deze bepaling kon worden overgenomen uit het handvest zelf, vermits artikel 51 stelt dat de bepalingen van het handvest betrekking hebben op de instellingen en organen van de Unie. Het richt zich tot de lidstaten uitsluitend wanneer die het recht van de Unie ten uitvoer brengen. Het handvest is daarentegen niet van toepassing op de nationale wetgeving die niet is gebaseerd op het Europese recht. De artikelen van de Ierse Grondwet betreffen geen toepassing van het Europese recht.

Het protocol richt zich ten andere op materies die niet tot de bevoegdheid van de Unie behoren, waarvoor de Unie slechts een ondersteunende of coördinerende en geen harmoniserende rol speelt, of waarvoor Ierland al van een opt-outsysteem geniet.

Titel II – Fiscale aangelegenheden

Artikel 2 verduidelijkt dat het Verdrag van Lissabon noch de reikwijdte, noch de werking van de bevoegdheden van de Unie met betrekking tot belastingen wijzigt.

Overeenkomstig artikel 113 VWEU, kan de EU geen enkel besluit inzake fiscaliteit nemen zonder de unanieme instemming van de 27 lidstaten in de schoot van de Raad. Dit betekent dat de lidstaten – en dus ook Ierland – de facto een vetorecht behouden. Het Verdrag van Lissabon wijzigt niets op dit vlak.

Voor de Ieren is deze garantie belangrijk omdat Ierland zijn belastingsstelsel als een economische troef beschouwt.

In de resolutie van 18 april 2012 houdende goedkeuring van het ontwerpprotocol, herinnert het Europees Parlement eraan dat dit artikel geen beletsel vormt om voort te gaan op de weg naar een versterkte economische coördinatie in de Unie.

Titel III – Veiligheid en defensie

Artikel 3 herhaalt dat het Verdrag van Lissabon geen afbreuk doet aan de militaire neutraliteit van Ierland. Het artikel preciseert dat een gemeenschappelijke defensie een unanieme beslissing van de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten vereist, dat het Verdrag van Lissabon niet voorziet in een Europees leger waaraan de lidstaten verplicht moeten deelnemen, en dat Ierland – zoals alle andere lidstaten – vrij is om deel te nemen aan een militaire interventie. Het artikel herinnert er eveneens aan dat elke lidstaat het recht heeft om te beslissen of hij al dan niet wenst deel te nemen aan de permanente gestructureerde samenwerking of aan het EDA. Tot slot bepaalt het artikel dat het Verdrag van Lissabon geen afbreuk doet aan het recht dat Ierland heeft om de aard en de omvang van zijn defensie-uitgaven en de aard van zijn defensievermogens te bepalen.

Al deze elementen bevestigen slechts de interpretatie van de bepalingen met betrekking tot het veiligheids- en defensiebeleid zoals die zijn vervat in het VEU.

Titel IV – Slotbepalingen

Artikel 4 regelt de inwerkingtreding van het protocol.

Artikel 5 bepaalt dat het protocol is opgesteld in alle officiële talen van de Unie. Alle teksten zijn gelijkelijk authentiek.

III. PROCEDUREVERLOOP

De garanties die aan Ierland worden geboden zijn eerder interpretatief dan normatief. Er is overeengekomen deze waarborgen in een protocol op te nemen ter gelegenheid van het sluiten van het volgende toetredingsverdrag.

De aan het VEU en het VWEU gehechte protocollen maken integrerend deel uit van die verdragen. De toevoeging van nieuwe protocollen betekent een wijziging van die verdragen die dient te gebeuren via een herzieningsprocedure.

1. Het gemengde karakter en de ondertekening van het protocol

1.1. Het gemengde karakter

Het protocol is een gemengd verdrag in de zin van artikel 167, §4, van de Grondwet. De supranationale bevoegdheden van de EU en de samenwerking tussen de lidstaten in dit verband hebben immers ook betrekking op materies waarvoor naar intern Belgisch recht de gemeenschappen en de gewesten bevoegd zijn. Tijdens zijn vergadering van 19 september 2011 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het protocol vast.

Overeenkomstig de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 wordt het verslag van de vergadering van de WGV voorgelegd aan de leden van de ICBB. Zij worden geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag door het secretariaat van de WGV. De voorzitter van de ICBB meldde op 9 maart 2012 dat geen enkel bezwaar werd geopperd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

1.2. De ondertekening

De WGV besliste het verdrag te laten ondertekenen volgens ondertekeningsformule 3 van de ICBB, dit wil zeggen één enkele handtekening in naam van het Koninkrijk België, doch met vermelding van al de bevoegde overheden onder de handtekening. Dit is de gebruikelijke formule voor verdragen die worden gesloten in het kader van de EU.

De ondertekening vond plaats in Brussel op 13 juni 2012.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

In zijn briefadvies van 8 oktober 2012 (kenmerk 2012/25) sluit de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV) zich aan bij het ontwerp van instemmingsdecreet.

Het voorliggende protocol brengt geen wijzigingen toe aan het Verdrag van Lissabon en heeft enkel betrekking op Ierland. De Raad heeft dan ook geen opmerkingen bij dit protocol en gaat akkoord met het voorontwerp van decreet.

De Vlaamse Regering sluit zich aan bij deze opmerking van de SARiV.

3. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling Wetgeving, bracht advies uit op 27 november 2012 (kenmerk 52.275/VR/1/2). De Raad van State merkte uitsluitend op dat de vermelding van de gemeenschappen en de gewesten bij de federale handtekening ook slaat op de Franse Gemeenschapscommissie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Met het oog op de rechtszekerheid was het echter beter geweest dat dit uitdrukkelijk bij de federale handtekening zou vermeld geweest zijn.

De Vlaamse Regering neemt akte van de opmerking van de Raad van State.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

**Voorontwerp van decreet tot instemming met
het protocol over de bezwaren van het Ierse volk
ten aanzien van het verdrag van Lissabon,
ondertekend in Brussel op 13 juni 2012**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het protocol over de bezwaren van het Ierse volk ten aanzien van het verdrag van Lissabon, ondertekend in Brussel op 13 juni 2012, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het protocol over de bezwaren van het Ierse volk ten aanzien van het verdrag van Lissabon, ondertekend in Brussel op 13 juni 2012, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 22 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS